

cerede paa rette Sted, for at kunne finde Raad og Støtte under deres Ophold her, for at kunne erholde den Bønhjælp efterhaanden udbetalt, som maatte være dem tilstaaet, og for at kunne modtage fornøden Opmuntring til at holde ud, til deres Uddannelse er fuldendt", — i hvilken Henseende Kollegiet formener, at „Det røde Kors“ vilde kunne være til stor Hjælp.

At lægge en Plan for Sygepleierskolelevernes Uddannelse, at modtage dem strax og efterhaanden at dirigere dem til de forskjellige, dels medicinske, dels kirurgiske Afdelinger, kort sagt, at lede og saavidt muligt at kontrollere deres Uddannelse, er Foreningen villig til at paatage sig. Bestyrelsen erkjender, at det i og for sig vilde være det Bedste, om den ogsaa med Hensyn til alle de øvrige ovenfor nævnte, mere private Anliggender som Tilveiebringelse af Bolig, Udbetaling af Bønhjælp m. m., kunde træde i Forhold til de Paagjældende, idet et større Antal af Berøringspunkter mellem dem og Foreningens Bestyrelse vilde være til Gavn for hele Uddannelsens Fremme; men den beklager i den Henseende idetmindste for Tiden ikke at kunne tilbyde sin Medhjælp. Bestyrelsen, der varetager Foreningens Anliggender uden Bederlag og blot for Sagens egen Skyld, er nemlig ikke for Diebliffet faaledes stillet, at dens Medlemmer kunne offre sig for disse som deres eneste Opgave, og den har derfor været nødsaget til at benytte sig af den i Foreningens Love givne Bemyndigelse til at antage lønnet Medhjælp til Udførelsen af Detailler som Regnskabsvæsen m. m. ved selve dens egen Sygepleieafdeling, og den vil ikke være istand til at paalægge den dertil lønne Funktionær en Forøgelse i hans Arbejde uden en Forhøielse af hans Honorar, som Bestyrelsen imidlertid ikke anser sig berettiget til at lade udrede af Foreningens Midler. Bestyrelsen erkjender imidlertid, at det vil kunne skabe væsentlige Vanskeligheder for Sygepleierskolelever, om de, som det navnlig let kan blive Tilfældet med Elever fra fjernere Landdistrikter, skulde blive dirigerede herover til Hovedstaden, uden maaste i denne at have en eneste Slægtning eller Bekjendt, hos hvem de i de private Forhold kunde hente Raad og finde Tilhold. Bestyrelsen har derfor ladet det være sig magtpaaliggende i denne Anledning at sætte sig i Forbindelse med den herbærende „Forening til Børn for enlig stillede Kvinder“, hvis særlige Opgave det netop er at staa Kvinder, der uden Slægt og Venner komme herover fra Provindjerne, hi med Raad og Daad, og Bestyrelsen har nu fra denne Forening modtaget velvilligt Tilfagn om, at den i alle Tilfælde, hvor „Det røde Kors“ maatte henvende sig til den om Raad og Hjælp til Fordel for de udenbys fra kommende Sygepleiersker, vil være beredvillig til at yde saadan.

Hvad nu Sygepleierskolelevernes egentlige Uddannelse angaar, da er den første Betingelse, for at Foreningen kan overtage den, at der fra de herbærende Hospitalsbestyrelser, og særlig fra Njøbenhavns Kommunalbestyrelse, gives den fornødne Tilslæbelse til, at Eleverne uddannes ved de herbærende Hospitaler og under Uddannelsen modtage fuld Kost paa disse. Dette vil nu vistnok kunne opnaas uden Vanskelighed, men Foreningen forudsætter, at den formelle Tilslæbelse hertil vil blive indhentet af Justitsministeriet, hvis saadant ikke allerede er sket.

Uddannelsens Omfang vil være afhængig af to Omstændigheder, nemlig den disponible Plads paa Hospitalerne og Uddannelsesstedens Længde. Hvad denne sidste angaar, da er det vanskeligt rent a priori at slaae en saadan fast. Foreningen lader sine egne Elever faae en Uddannelse paa 1 Aar, men den søger saa ogsaa til Gjengjæld derfor at naae, at de ogsaa blive istand til at kunne assistere i de mange alvorlige Sygdomstilfælde, der, faaledes som heri Njøbenhavn, hvor Løgehjælp er lettere tilgængelig end paa Landet, behandles i selve Hjemmene. Paa Landet maa det imidlertid forudsættes, at man i de alvorligste Tilfælde, navnlig af kirurgisk Natur, ikke vil beholde de Syge i Hjemmet fjernt fra et jævnlgt Lægetilsyn, men derimod vil sende dem til Hospitalerne, og da der paa Grund heraf formentlig kan stilles mindre Forbringere til Landsygepleierskolelevernes Uddannelse, tror Foreningen, at man nok idetmindste forsvagsvis og for at indskrænke Udgifterne for de paagjældende mindre Foreninger, kan gaa ud fra en Uddannelsesetid paa $\frac{1}{2}$ Aar. Med en saadan Uddannelsesetid som Udgangspunkt vil der vistnok af Hensyn til Pladsen paa Hospitalerne Intet være til Hinder for, at ogsaa det nødvendige Antal af Sygepleiersker efterhaanden kan blive uddannet.

„Det røde Kors“ er faaledes villigt til at overtage Ledelsen af de ovenfor omtalte Sygepleierskolelevers Uddannelse for et Tidsrum af $\frac{1}{2}$ Aar for hver, paa Betingelse af at der ikke derved forvoldes Foreningen nogen særlig Udgift, og at